

Somdalen hevder — —

(Forts. fra side 1)

Da vi offentliggjorde Halbo-
stads artikkel, regnet vi med at
påtalemyndigheten ville komme
med en redegjørelse for tilfellet
«politifullmektig Bang». Vi visste
allerede da, at Oslo Kriminal-
politi drev med en slags under-
søkelse. Noen redegjørelse kom
imidlertid ikke. Først nå, et
halvt år etter at vi kom med
våre opplysninger, er påtalemyndi-
gheten blitt røket ut, men også
først etter at endel Oslo-aviser
fant tiden inne til å løfte litt på
sløret.

Det er o.r.sakfører Ragnvald
Huse som egentlig har fått snø-
ballen til å rulle. Huse var nem-
lig forsvarer for tyskeren Hen-
drick Vierke, som ble dømt til 12
års fengsel av lagmannsretten.
Huse har utarbeidet en lengere
gjenopptagelsesbegjæring. Huse
mener at Vierke er dømt ved be-
viser som er skaffet tilveie av
Somdalen, som etter Huses opp-
fatning direkte har løyet. —
O.r.sakfører Huse kommer også
med en rekke eksempler som han
mener viser at Somdalen har gitt
falske provokatørrapporter.

Til tross for de sikre beviser
for Somdalens provokatørvirk-
somhet for landssvikpolitiet i
Oslo, nekter Lars L'Abée-Lund
at landssvikpolitiet har benyttet
provokatører.

Denne nektelse førte til at
o.r.sakfører Huse offentliggjorde

Er våre rettsprinsipper —

(Forts. fra side 1).

norske kvinner og menn føler at
de ingen rettsbeskyttelse har.

Justisminister Gundersen har
uttalt at «slik benådning er blitt
innvilget for to-tre personers
vedkommende». Det er vel og
bra at disse folk er blitt benådet.
Men at de er blitt landsforvist
for evig er da noe ganske annet.
Det lyder fantastisk og utrolig.
Fengselsstyret og direktør Gleditsch
må her ha begått en grov
ulovlighet. Norske statsborgere
kan selvsagt ikke landsforvises
hverken for tid eller evighet.

Den store direktør Gleditsch
som har undertegnet ovenstående
kyniske og brutale doku-
ment bør sammen med sine med-
skyldige trekkes til ansvar. Vi
ser av dagspressen at ekspedi-
sjonssjef Halvorsen i Fengsels-
styret ikke kan si noe om denne
landsforvisning, og at justismini-
ster Gundersen «ikke kan
huske dette spesielle tilfelle». —
Hukommelsessvikt er som be-
kjent blitt en farsott i visse an-
svarlige kretser i Oslo. Og særlig
for justisministeren, som nu og
da blir minnet om hva som er
foregått på Akershus, må det
være nødvendig å kunne glemme
«spesielle tilfeller».

Det er på tide at justismini-
steren finner seg en mere pas-
sende jobb.

i «Morgenposten» 26. november
følgende åpne brev:

Herr politiinspektør
Lars L'Abée-Lund.

I en uttalelse til «Morgen-
posten» 25. ds. uttaler De:

— Jeg benekter kategorisk
at landssvikavdelingen har be-
nyttet provokatører.

Jeg tør be Dem innen to da-
ger å beriktige dette.

Ærbødigst

RAGNVALD HUSE

(sign.)

Noe svar er L'Abée-Lund så-
vidt vites ennå ikke kommet med.
Derimot ble det den 28. novem-
ber i endel Oslo-aviser offentlig-
gjort en redegjørelse fra stats-
advokatene i Oslo ved statsadvok-
at Dorenfeldt.

Statsadvokatenes redegjørelse
går ut på at etterforskningen i
denne sak ble avsluttet og sendt
Riksadvokaten den 3. juni. Det
blir slått fast, at Somdalen er
blitt transportert til en rekke
politidistrikter i tiden fra begyn-
nelsen av 1946, og at han i en
rekke tilfeller hadde opptrådt
under navnet «politifullmektig
Bang». Og at han hadde deltatt
i avhøring av og til dels eksami-
nert de siktede og vitner. Stats-
advokatene påtaler til slutt
«skarpt» den måte etterforsk-
ningen har vært drevet på.

Dermed skulle saken være i
orden. «En skarp påtale» som
Riksadvokaten slutter seg til og
som justisdepartementet ber må
bli sendt til politimestrene!

L'Abée-Lund har sannsynligvis
funnet ut, at den klokeste tak-
tikk er å nekte alt — og så tie,
inntil andre rykket ut, for å red-
de stumpene med en utvannet
redegjørelse.

Inntil nå har L'Abée-Lunds
taktikk ført fram, til tross for
Somdalens forklaring for Krimi-
nalpolitiet om sitt forhold til
inspektør L'Abée-Lund. Merkelig
nok har politiinspektøren klart å
gjøre seg usynlig når det har
knepet som verst. Det inntrykk
får vi også ved å kikke litt nær-
mere på en forklaring som Som-
dalen har gitt til politiet på
Lillehammer og Porsgrunn om
følgende forhold i forbindelse
med L'Abée-Lund og politifull-
mektig Bleskestad.

I Somdalens egenhendig
skrevne rapport (Dok 35 b)
heter det:

«Etter kapitulasjonen har
jeg tre ganger forklart meg
angående en politifullmektig
Bleskestad samt Lars L'Abée-
Lund. Jeg har gjengitt en ut-
talelse fra Willy Kesting (Kesting
tilhørte Sipo i Oslo
avd. IV. N., og ble høsten 1947
sendt til Tyskland) om at
L'Abée-Lund og Bleskestad
hadde forbindelse med Sipo på
Lillehammer.

Kesting uttalte nemlig, at
Bleskestad og L'Abée-Lund en

Justisminister Gundersen —

Forts. fra side 5.

ikke Oslo etter. Herom sene-
re — —»

Gjennom presse og kringkast-
ing er justisministerens såkalte
redegjørelse blitt sendt ut til folket.

Vi synes imidlertid, at det ret-
teste ville vært, om justismini-
steren hadde påbudt en skånsels-
løs etterforskning og opprydning
og at alle kort ble lagt på bor-
det. At begge parter hadde fått
sagt sitt ord og ført sine beviser,
og at det ble ryddet opp uten
persons anseelse.

Både i Oslo-advokatenes rede-
gjørelse for noen dager siden, og
nå i justisministerens, blir det
talt om «den farlige tid» og at
politiet måtte gripe til mange
midler for å skape ro og orden.
Alt dette er avledningsmanøvrer
bort fra de virkelige forhold.

Alt dette pratet om «Varulvbe-
vegelser» og «at det var grunn
til å vente uroligheter av for-
skjellig art» er fantastier.

For den som selv satt bak pigg
tråden, mens de opphetede hjer-
ner drev sin terror med rolige og
lovlydige mennesker, blir den-
slags påstander fra landets le-
dende menn innen politi og på-
talemyndighet møtt med en hån-
latter.

Hvis det var noen som gjerne
så at det ble uroligheter — må-
te det være de som drev spillet
utenfor piggtråden. De så gjer-
ne, at ryktene om varulvbevegel-
ser, om mord og andre uhyrlig-
heter, ble trodd av makthaverne
og folket. Derved skapte de seg
selv større handlefrihet til å øve

gang under krigen hadde hen-
vendt seg til Krüger angående
to russere som hadde flyktet
fra en eller annen leir. En av
de to nevnte hadde ringt til
Kesting mens den andre had-
de reist i bil til Sipo's tilholds-
sted og hentet mannskap. Rus-
serne ble forfulgt, og den ene
ble visstnok skutt — mens den
andre kom seg vekk.

Jeg er bl. a. forhørt av poli-
tiet på Lillehammer og av
politiet i Porsgrunn. På begge
steder har jeg uttalt hva
Kesting hadde nevnt for
meg. Etter hva jeg nå har
hørt er Bleskestad «permit-
tert» eller «sluttet» og Kesting
er i Tyskland.

Kesting og Angerer er
visstnok de eneste fra Sipo
avd. IV. N. som ikke ble satt
under tiltale. Man mener at
Angerer ble sendt fordi han
kanskje visste for meget om
«forskjellige saker og ting». Hva
med Willy Kesting?

I min forklaring til krim-
politiet, L. betjent Bredesen,
har jeg også uttalt, at jeg fin-
ner det rart at L'Abée-Lund
ikke har gjort forsøk på
å gjendrive mine uttalelser
angående ham.»

hevnt mot egne landsmenn. Det
skulle her være nok å minne om
hjemmefrontmannen i Rogaland
som skrev trusselbrev, for der-
ved å gjøre straffen ennå har-
dere for arresterte nordmenn.

At det i dag er grunn til for
landets justisminister å rippe
opp i historien om at «ledende
menn innen rettsoppgjøret» var
så truet, at de måtte ha politi-
beskyttelse både dag og natt, er
en latterlighet som en justis-
minister 5 år etter skulle ha holdt
seg for god til å servere. I dag er
vi tilbøyelig til å tro, at de «le-
dende menn» var mest redd seg
selv — sin egen samvittighet. De
var lett å skremme, og det var
ganske sikkert mange innen dø-
res egne rekker som benyttet og-
så et slikt middel, til å gjøre til-
værelsen vanskeligere for de
som satt i regjeringen Gerhard-
sens politiske konsentrasjonslei-
re.

Både justisminister Gundersen
og alle de andre aktører i «lands-
svikoppgjøret» bør for sin egen
del slutte med å fortelle eventyr
om «rettsoppgjøret».

Det er den nøkne sannhet folket
vil ha. Rettsbevisstheten er
begynt å våkne.

Jurist utnyttet —

Forts. fra 1. side.

mot ham. Fruen ble meget opp-
brakt over juristens opptre-
den, og hun gikk sin vei.

Fruen ble imidlertid mere
og mere nedfor som følge av
mannens arrestasjon, og til
slutt greide hun det ikke len-
gere, men gikk til juristen og
lot ham få sin vilje. Juristen
hadde samleie med fru, en,
muligens flere ganger. Det vi-
ste seg imidlertid at fru fikk
venerisk syke — da juristen
hadde smittet henne. Fruen
henvendte seg derfor senere
til en lege og ble tatt under
behandling av ham.

Vedkommende lege uttalte,
samtidig med at han foreviste
et maskinskrevet dokument til
meg, at han hadde enda et til-
felle av likn. art som også dreie-
t seg om samme jurist. Det
sistnevnte tilfelle omhandlet
en svensk dame som førnevnte
jurist hadde smittet med
venerisk sykdom. Jeg har selv
lest hva jeg her forklarer om-
gang i 1946, da jeg tilfeldigvis
snakket med vedkommende le-
ge, og han viste meg begge
fruers forklaringer overfor
ham.»

Vi henleder Riksadvokatens
oppmerksomhet på denne sak.
Det er godt mulig Somdalen har
litt mere å fortelle. I allfall bør
det undersøkes om vedkommen-
de jurist har hatt noe med «lands-
svikoppgjøret» å bestille.